

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1914 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om tillägg till 117 § skiftesstadgan.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad motion nr 27 har herr *Torgén* hemställt, att riksdagen måtte besluta 6-årig valtid för ägodelningsrättsledamöter och att i anledning härav, utan att avvakta den fullständiga revision av skiftesstadgan och därmed sammanhängande författningar, i 18 kap. 117 § av skiftesstadgan införa följande tillägg: »Ledamöterna i ägodelningsrätten väljas för en tid av 6 år.»

Till stöd härför har anförts följande:

»Genom flera motioner i riksdagen har under åren 1882—1899 väckts förslag om förändring av § 117 i skiftesstadgan, så att viss bestämd valtid komme att gälla för ledamöter i ägodelningsrätten. Med de allt mer och mer förändrade kommunikationsförhållandena, och de allt mindre i värde omfattande skiftesförrättningarna, blir det en oavvislig plikt att söka nedbringa kostnaderna, vilket ej obetydligt skulle kunna ske genom att även fästa avseende vid var ägodelningsrättsledamot är bosatt. Sådant kan ju ej ifrågakomma nu. En möjligen mindre lämplig ledamot skulle, om valtiden endast vore 6 år, kunna ersättas med en ny. Som nu är, sitter han på livstid och torde ej så lätt mot egen vilja kunna skiljas från uppdraget. Föga troligt är även, att en långt framskriden ålder skall i tilltagande vishet fylla vad som redan i mannaåldern saknats. Det närmast liggande uppdraget, skiftesgodeman och nämndeman, har sin valtid 6 år, vilket visat sig vara gott.

Jag förutser, att vederbörande utskott skall komma att peka på föreliggande utredning av skiftesstadgan, men vill redan nu bemöta

Bihang till riksdagens protokoll 1914. 10 saml. 8 häft. (Nr 30—31.) 1

detta med, att riksdagen i detta sammanhang ej alls gjort något uttalande i denna fråga, och vidare att en förändring av § 117 mycket väl kan ske fristående och även vore behöflig nu, oavsett vad skiftesstadgekommittén skulle föreslå, ty då kunde detta enkla tillägg till § 117 få komma i tillämpning inom högst 2 år, men på förslaget om revision av hela skiftesstadgan kunna vi få vänta i 8 år till, till de 8 som gått.

I herrar Enanders och S. Perssons motion 1906 nämndes intet om valtid för ägodelningsrättsledamöter och ej heller i lagutskottets utlåtande, om ej därmed får avses att revision skulle »avhjälpa bristerna hos skifteslagstiftningen och bringa densamma i överensstämmelse med rättsutvecklingens fordringar och tidens krav».

Riksdagen har emellertid aldrig yttrat sig i frågan och en hänvisning till revision av skiftesstadgan vore ju endast att, på ett för utskotten lättvindigt, tyvärr vanligt sätt, för tillfället komma ifrån men onödigt fördröja en fråga, som utan dröjsmål kunde lösas.

Att omnämnda skiftesstadgekommitté förordat 6-årig valtid för ägodelningsrättsledamöter utgör ett stöd för bifall till motionen.»

Utskottet.

Utskottet delar visserligen motionärens uppfattning om det ur flera synpunkter önskvärda i, att den tid, för vilken ledamot av ägodelningsrätt utses, varder begränsad till sex år, i likhet med vad som för närvarande gäller beträffande skiftesgodemän och nämndemän. Men vid det förhållande, att den av Kungl. Maj:t år 1806 tillsatta kommitté för företagande av en fullständig revision av skiftesstadgan och därmed sammanhängande författningar i sitt år 1911 avgivna förslag till lag om skifte av jord upptagit den av motionären påyrkade tidsbegränsningen, finner utskottet, som icke anser frågan vara så trängande eller av den betydelse, att en partiell lagändring före skiftesstadgans revision i övrigt kan finnas erforderlig, anledning saknas att biträda motionärens framställning.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion ej må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 februari 1914.

På jordbruksutskottets vägnar:

D. PERSSON i Tällberg.